

Η πρώτη σπουδαία αλήθεια που εξάγουμε από το παραπάνω ευαγγελικό κείμενο είναι η εξής: Η ενότητα των προσώπων στη Θεότητα και ταυτόχρονα το Τριαδικόν του Θεού φαίνεται ήδη από την Παλαιά Διαθήκη, και μάλιστα στο Δευτερονόμιο (6,4), στη μεγάλη Ομολογία πίστεως του Ισραήλ, όπως επαναλαμβάνει και ο Ιησούς: «Άκουε Ισραήλ: Ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος». Η φράση “ο Θεός ημών” είναι μετάφραση του αντίστοιχου εβραϊκού “Ελωένου” και σημαίνει κατά λέξη “οι Θεοί μας”. Ωστε αν κατά λέξη και εννοιολογικά μεταφέρουμε από τα εβραϊκά στα ελληνικά την παραπάνω σπουδαιότερη δογματική εξαγγελία των Ισραηλιτών, θα έχει ως εξής: «Άκουε Ισραήλ: Ο Γιαχβέ, ΟΙ ΘΕΟΙ ΜΑΣ, είναι ένας Κύριος». Και όχι μόνο αυτό, αλλά στα εβραϊκά η λέξη ‘εις’ (ένας) αποδίδεται δια της λέξεως ‘εχάδ’, που σημαίνει όχι απόλυτη μονάδα αλλά μονάδα με τη σημασία της ενότητας, συνθετική, και στην περίπτωσή μας Τριαδική. Επιπλέον, το ΖΟΑΡ, ερμηνευτικό βιβλίο των Ιουδαίων, εξηγώντας το παραπάνω εδάφιο αναφέρεται σε Τριάδα Θείων Προσώπων -στον Πατέρα, τον Μεσσία διαμέσου του Δαβίδ, και τον Κύριο (Άγιο Πνεύμα)- και καταλήγει πως «και οι τρεις αυτοί είναι Ένας» (βλ. David L. Cooper, ‘Η Παλαιά Διαθήκη και η Τριαδικότητα του Θεού’, εκδ. Πέργαμος, Αθ. 1999).

Στη συνέχεια διαπιστώνουμε ότι σύμφωνα με τον Ιησού Χριστό, δεν ασφυκτιά η πνευματική ζωή του ανθρώπου και η σωτηρία του από την τυπολατρική τήρηση 613 εντολών, όπως πίστευαν τότε και ζητούσαν από τους πιστούς οι Ιουδαίοι νομοδιδάσκαλοι, αλλά εξαρτάται από την σωστή σχέση και αγάπη προς τον Θεό και την αγάπη προς τον συνάνθρωπο, που αν είναι αυθεντική μηχανεύεται όχι 613 αλλά άπειρους τρόπους για να εξυπηρετήσει και προσφέρει προς τους έχοντες ανάγκη, ηθική και υλική. Η ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΗΛΑΔΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, αλλά και δεν υπάρχει ορθή δόξα περί Θεού, ή δεν έχει νόημα για τον κόσμο του σήμερα και προπαντός του αύριο, αν δεν συνοδεύεται από την ανάλογη διαγωγή και αγαπητική στάση τόσο προς τους γύρω μας ανθρώπους, όσο και προς τα ζώα, τα φυτά ή τα πράγματα. Η ορθόδοξη πράξη και ζωή είναι μια διαρκής θυσία για τους άλλους, και σαν θυσία ανιδιοτελής προϋποθέτει ή συνεπάγεται πόνο. Όχι για να δικαιωθεί κανείς ατομικά, μα για να αποτελέσει ο ίδιος μια διαρκή ευχαριστία προς τον Κύριο και μια διαρκή μαρτυρία προς το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει και κινείται, που φανερώνει την Ανάσταση του Θεανθρώπου και την αληθινή ζωή που αναβλύζει από τον άδειο τάφο Του για όλους μας.

Αυτός που αγαπά αληθινά, έξω από συμφέροντα και εγωιστικά κίνητρα, δεν μπορεί παρά να βαδίζει το δρόμο του Θεού και να ευλογείται από τη θεϊκή Του παρουσία. Αξίζει ν’ αναφέρουμε στο σημείο αυτό την ευαγγελική περικοπή της Κρίσεως, κατά την οποία ο Κύριος ταυτίζει τον εαυτόν του με τους ελάχιστους και καταφρονεμένους αδελφούς Του, πτωχούς, πεινασμένους, γυμνούς, φυλακισμένους κ.λπ., και τονίζει πως θα κρίνει στο ουράνιο δικαστήριο τους πάντες με βάση την αγάπη, που οφείλουμε να προσφέρουμε προς όλους εκείνους που την έχουν ανάγκη, που πονούν και αδικούνται (Μτθ. 25,34-41). Αν λοιπόν θυσιαστεί κανείς για το συνάνθρωπό του και δώσει από αγάπη τον εαυτόν του, ουσιαστικά θυσιάζεται για τον Χριστό, αφού ο Χριστός ταυτίζεται με όλους εκείνους που υποφέρουν και αναζητούν τη βοήθειά μας.

Ο Ιησούς πράγματι ρεαλιστικά διακηρύσσει: “Δεν θα μπει στη βασιλεία των

ουρανών καθένας που μου λέγει: 'Κύριε, Κύριε', αλλά εκείνος που κάνει το θέλημα του Πατέρα μου του επουράνιου" (Μτθ. 7,21-22). Άλλωστε, και με το στόμα του προφήτη Μιχαίου, ο Θεός αποκαλύπτει στην Παλαιά Διαθήκη: "Ανηγγέλη σε σένα άνθρωπε τι είναι αγαθό και τι ο Κύριος ζητά από σένα. Τίποτε άλλο, παρά να εξασκείς την δικαιοσύνη, να δείχνεις αγάπη και ταπεινά να περιπατείς μετά του Θεού σου" (βλ. Ν.Μ. Παπαδόπουλου, "Υπόμνημα εις το βιβλίο του Μιχαίου, σελ. 170). Αληθινά λοιπόν χριστιανός δεν είναι εκείνος που θεολογεί εγκεφαλικά για το Θεό, ούτε εκείνος που τυπικά και μόνο επισκέπτεται μερικά κυριακάτικα πρωινά το ναό Του, αλλ' εκείνος που μαρτυρεί με τη διαγωγή, τη σεμνή και ταπεινή στάση του και ιδιαίτερα με την έμπρακτη αγάπη του, ότι υπάρχει Θεός, Ανάσταση, Κρίση, Παράδεισος και Κόλαση.

Τρίτον και εξίσου σπουδαίο: Όπως αποκαλύπτει ο Χριστός για τον εαυτόν Του, στον Χριστολογικό Ψαλμό 109 (Ο΄), ο Δαβίδ λέγει: "ΕΙΠΕ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΜΟΥ: Κάθισε στα δεξιά μου, μέχρις ότου κάνω τους εχθρούς σου χαλί για τα πόδια σου (τους υποτάξω κάτω από την εξουσία σου)" (στίχ. 1). Σαφώς και εδώ υποδηλώνονται τα δύο πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, ο Πατήρ και ο Υιός. Στη συνέχεια του ιδίου Ψαλμού εμφανίζεται και το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το Άγιον Πνεύμα, διότι ο Πατέρας απευθυνόμενος στον Υιό Του, του λέγει: "Ο ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ, εκμηδένισε (συνέτριψε) τους βασιλείς της γης, την ημέρα της οργής Του" (στίχ. 5). Ως εκ τούτου αντιλαμβανόμαστε ότι, συνεσκιασμένα λόγω κινδύνου εκ της γειτονικής με τους Ιουδαίους ειδωλολατρίας, η Π.Δ., σε αρκετές μάλιστα περιπτώσεις, αποκαλύπτει τον Ένα και Τριαδικό Θεό στα μάτια των αληθινών και ευσεβών πιστών, αλλά και τον μοναδικό Μεσσία και λυτρωτή Ιησού Χριστό -βλ. και 'Φιλοξενία τριών ανδρών από τον Αβραάμ' (Γεν. 18,1-3), 'Καταστροφή Σοδόμων και Γομόρρων από δύο Κυρίους εξ ονόματος τρίτου Κυρίου' (Γεν. 19,24) κ.α.

Τέλος, πόσο οι σημερινοί χριστιανοί κάνουμε πράξη την αγάπη, που οδήγησε τον Θεάνθρωπο Ιησού μέχρι το Σταυρό και τον θάνατο; Πόσο βαδίζουμε στα βήματα του ουράνιου διδασκάλου, ο οποίος προτίμησε να διδάξει με το αίμα Του κυρίως και όχι μόνο με τα λόγια Του; Πόσο αυθεντικοί χριστιανοί είμαστε αν λατρεύουμε μόνο με τα χείλη, ενώ τα χέρια μας καταστρέφουν αντί να οικοδομούν τη βασιλεία του Θεού πάνω στη γη; Μήπως ακούγονται προς ονειδισμό πολλών τα βαρυσήμαντα λόγια του απ. Παύλου: "Εξ' αιτίας σας το όνομα του Θεού βλασφημείται μεταξύ των εθνικών"; (Ρωμ. 2,24). Η εποχή μας έχει ανάγκη από χριστιανούς που γνωρίζουν να προσεύχονται και ν' αγαπούν, και όχι χριστιανούς μόνο στο όνομα και τη θεωρία, ή χειρότερα ακόμη την ιδεολογία, οι οποίοι σκανδαλίζουν τους πιστούς και αποδιώχνουν δυστυχώς τους ανθρώπους από την Εκκλησία. Η ορθή άλλωστε χριστιανική συμπεριφορά υπακούει στα λόγια του Κυρίου: "Να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, να ευλογείτε εκείνους που σας καταριούνται, να προσεύχεσθε για εκείνους που σας κακομεταχειρίζονται" (Λουκ. 6,27-29).

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ:

Cooper L. David, 'Η Παλαιά Διαθήκη και η Τριαδικότητα του Θεού', εκδ. Πέργαμος,

Αθ. 1999

Νευράκη Ν., 'Χριστιανισμός και Θρησκευματα', Αθ. 1999

Παπαδόπουλου Ν.Μ., 'Υπόμνημα εις το βιβλίο του Μιχαίου'

Χούλη Μ., 'Περιπατούντες εν αληθεία', Σύρος 1997

Χούλη Μ., 'Σύγχρονες αιρέσεις και παραθρησκευτικές λατρείες στην Ελλάδα', έκδ. Ιεράς Μητροπόλεως Σύρου, Ερμούπολη 2002